

om en saadan Berigtigelse skal finde Sted. Det er mig i det Hele ikke klart, om Regjeringen har tænkt sig, at Berigtigelser skulle skee, men det kan være; som det staaer, seer det ud, som om Mandtalslisterne skulle udføres af Communalbestyrelserne, og at dermed den Sag skulde være afgjort. Det er en meget mislig Sag; thi i alle tvivlsomme Tilfælde bliver det jo saaledes, at det, om en Mand er skattepligtig eller ei, kommer til Afgjorelse hos Mænd, som det ikke kan være magtpaaliggende, at det, som Staten skal have i Skat, kommer ind. Dernæst kommer der til, at, hvor en saadan Sag skal udføres og ikke særligt vedrører Communens Interesser, kan man ikke forlange, at disse Mænd skulle anvende særlig Omhu paa, at Arbeidet bliver udført omhyggeligt og nøjagtigt. Der vil blive leveret Afskrifter af Skatteligninger fra forrige Aar, men om de ere mere eller mindre rigtige, om der falder en Mand ud hist eller her, kan man ikke kalde Communalbestyrelsen til Regnskab for, og der er ikke ved Loven paalagt dem noget Ansvar eller sagt, at de skulle have noget saadant. Det er altsaa at vente, at de Mandtalslister, som ville komme frem, ville være meget lidet paalidelige og dermed er Grundlaget for enhver personlig Skat taget bort. Dertil kommer nu, at der er saadanne Omstændigheder tilstede, som ville gjøre det temmelig let at eludere Loven eller for adskillige Skattepligtige at undlade at opføre sig paa Mandtalslisterne. Jeg vil tage det Tilfælde, at en Mand har fast Bopæl paa to Steder, som ligge i forskjellige Skattefredse. Det er da ganske simpelt efter disse Bestemmelser, at han paa det Sted, hvor han er den 1ste Martz, skriver til Skattecommissjonen, at han agter at lade sig sætte i Skat paa det andet Sted, men glemmer at skrive til Skattecommissjonen paa det andet Sted, og saa er han udeladt paa begge Steder. De ville let see, mine Herrer, at dette kan skee, men tillige, at det kun er et Exempel, jeg har valgt blandt mangfoldige. Det vil deraf fremgaae, at der ikke fraoven er den Narvaagenhed og de Indretninger, som der skulde være, naar man skulde forvise sig om, at Mandtalslisterne virkelig blive fuldstændige.

— Det Næste, som Communalbestyrelsen kommer til at gjøre, er at tilføie sit Skjøn om, hvor Meget hver enkelt Satteyder har havt i Indtægt i det foregaaende Aar fra andre Kilder end Agerbrug. Dette er nu en Bestemmelse, som jeg under det Hensyn, der tidligere er blevet fremhævet af ærede Talere, nemlig, at Selvangivelserne ikke blive meddeelte Communalbestyrelserne, finder i flere Henseender uheldig; men da det er udførligt udviklet af andre Talere, kan jeg henholde mig dertil. Men der forekommer mig at være noget Andet, der er misligt ved denne Sag. Der er nemlig en stor Mængde Communer i Landet, hvor den væsentlige Indtægt for de Skattepligtige ikke er af Agerbrug. Dette er f. Ex. Tilfældet i alle Kjøbstæder og i flere andre Communer. Der hidrører saagodtsom alle Sattedyernes Indtægt ikke fra Agerbrug, og der skal altsaa Communalbestyrelsen ved hver enkelt Skattepligtig tilføie sit Skjøn om, hvor meget han har havt i Indtægt i det foregaaende Aar. Det er allerede paa Landet en Meget vanskelig Sag; men jeg kan ikke see Andet, end at det i Kjøbstæderne er ligefrem umuligt, ikke alene paa Grund af Arbeidet — man vil jo komme til at fordrø en heel Indtægtsansættelse — men ogsaa fordi det slet ikke er muligt at indsee, hvorledes Communalbestyrelsen skal kjende disse Indtægter. Communalbestyrelsen har jo nemlig ikke med Skatteligningen i Kjøbstæderne at gjøre, men der er Egningscommissjoner, som udnævnes særligt dertil. De Mænd, som sidde i Egningscommissjonen, kunne have en Mening om, hvor stor Indtægt enhver Sattedyder har havt; men de Mænd, der sidde i Communalbestyrelsen, kunne sandelig ingen Mening have derom. (Steenstrup: Jo!) Det ærede Medlem er maaskee Medlem af en Communalbestyrelse og kan have en Mening derom; men jeg tillader mig at troe, at i Almindelighed og navnlig i de større Kjøbstæder vil det ikke være sædvanligt, at de Mænd, der sidde i Communalbestyrelserne, kunne have nogen Mening derom, ialfsald ikke fremfor dem, der sidde i Egningscommissjonen. Den Rytte, der skulde have af disses Ansættelser, anseer jeg altsaa for at være meget dubieus. — Nu